

Dosarul nr. 2ra-1993/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – A. Cucerescu

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Oleg Rușciuc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Oleg Rușciuc
împotriva Băncii Comerciale „FinComBank” Societate pe Acțiuni cu privire la
încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de către Oleg Rușciuc și s-a menținut hotărârea din 25 mai 2018
a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 20 octombrie 2017 Oleg Rușciuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva BC „FinComBank” SA, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material,
sub formă de venit ratat în sumă de 218 024,22 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este deținătorul contului de depozit
nr. 237580300001238/498 deschis la BC „FinComBank” SA, filiala nr. 3. mun.
Chișinău. Contul de depozit a fost deschis la 25 mai 2016 în temeiul ofertei publice nr.
32 a băncii cu privire la condițiile de acceptare de la persoana fizică a depozitului „De
pensie” pe un termen de 13 luni în lei MD și cererii (acceptarea ofertei).

Potrivit cererii (acceptarea ofertei), exemplarul cererii privind acceptarea ofertei
cu mențiunea despre înregistrare, care împreună cu conținutul ofertei publice nr. 32
constituie contractul de depozit bancar încheiat între Bancă și Client și este înmânat
clientului.

Reclamantul a afirmat că conform actelor indicate, depozitul a fost instituit pe o
perioadă de 13 luni cu o dobândă fixă de 14% anual, suma minimă a depozitului - 500

lei, suma maximă a depozitului - nelimitată, suma minimă de suplinire - 200 lei, suma maximă de suplinire - nelimitată.

La 27 ianuarie 2017 s-a prezentat la BC „FinComBank” SA pentru a suplini depozitul cu mijloace bănești, iar suma cu care urma să fie suplini depozitul constituia 3 737 558 lei, însă suplinirea depozitului i-a fost refuzată, deși dispunea și a prezentat actele necesare pentru a confirma proveniența și legalitatea banilor.

A menționat că formal refuzul a fost motivat prin necesitatea respectării Legii nr. 190 din 26 iulie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, dar de fapt motivul real al refuzului, fapt specificat neoficial, a fost că la acea dată ratele dobânzilor acordate de bancă nu erau 14% anual și banca ar fi suportat pierderi.

Consideră că fiind consumator, prin refuzul de a accepta suplinirea contului și de a executa condițiile contractului de depozit, insuția financiară i-a cauzat prejudicii considerabile atât materiale, ce constau din venitul ratat ce constituie 218 024,22 lei ($(3\ 737\ 558\ \text{lei suma ce urma a fi depozitată} \times 14\% \text{ rata dobânzii}) / 360 \times 150$) cât și prejudicii morale.

Prin refuzul de a accepta suplinirea contului, banca a încălcat condițiile contractului de depozit și ale legislației RM, inclusiv Legea privind protecția consumatorilor.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 03 august 2017 s-a adresat cu cerere, prin care a solicitat repararea prejudiciului cauzat prin neonorarea obligațiilor contractuale în sumă de 218 024,22 lei, însă prin răspunsul nr. 34542 din 14 august 2017 banca a respins cerințele.

Prin hotărârea din 25 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Oleg Rușciuc împotriva Băncii Comerciale „FinComBank” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată. (f.d. 86, 89-95)

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Oleg Rușciuc și s-a menținut hotărârea din 25 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 127, 128-134)

Instanțele de judecată au concluzionat că reieșind din prevederile Legii nr. 190 din 26 iulie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, Legii nr. 550 din 21 iulie 1995 (în vigoare la depunerea acțiunii), pct. 28 și 29 din Hotărârea Băncii Naționale nr. 172 din 04 august 2011 cu privire la aprobarea Regulamentului privind activitatea băncilor în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, cu modificările ulterioare, acțiunea depusă în instanță de către Oleg Rușciuc este neîntemeiată. Prin urmare, BC „FinComBank” SA justificat a refuzat în suplinirea contului de depozit „Pensie 13 luni” în sumă de 3 737 558 lei de către Oleg Rușciuc.

La 15 august 2019 Oleg Rușciuc a declarat recurs împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 25 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea recursului, casarea actelor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a admite integral acțiunea. (f.d. 140-144)

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că la emiterea hotărârilor instanțele inferioare au aplicat și interpretat eronat normele de drept material.

Consideră că instanța de fond a motivat hotărârea doar în baza celor invocate de către Bancă, ignorând probele și argumentele prezentate de către reclamant. Totodată, instanțele inferioare nu au dat nici o apreciere înscrisurilor prezentate de către reclamant.

La 17 octombrie 2019 BC „FinComBnak” SA a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Oleg Rușciuc ca fiind tardiv și inadmisibil. (f.d. 149-152)

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 noiembrie 2018, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 27 noiembrie 2018. Copia deciziei a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea nr. 12148 din 28 noiembrie 2018, însă dovada recepționării la materialele cauzei nu este. (f.d. 135) Ulterior, la 18 iulie 2019 Oleg Rușciuc a făcut cunoștință cu materialele cauzei. (f.d. 137) Astfel, recursul declarat de către Oleg Rușciuc la 15 august 2019, se consideră în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Oleg Rușciuc este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Oleg Rușciuc a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să poseze puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Oleg Rușciuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de admisibilitate ale recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Oleg Rușciuc, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Oleg Rușciuc, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Oleg Rușciuc, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas